C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 1r-205/2025 Judecătoria Bălți sediul Fălești

Judecător: Dorin Cazacu

D E C I Z I E
în numele Legii

27 **mai** **2025**
mun. Bălţi

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,

În componența:
Președintele completului, judecătorul Ion Talpa
Judecătorii Oxana Mironov și Ecaterina Arseni

a judecat în ordine de recurs, recursul procurorului în Procuratura r-lui Fălești, Natalia Zaharciuc declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Fălești din 07 februarie 2025 în cauza penală privind condamnarea lui:

Rotari Ghenadie *****, născut la *****, cetăţean al Republicii Moldova, IDNP 2004037070919, neangajat în câmpul muncii, nesupus militar, căsătorit, 1 copil minor la întreținere, studii medii, fără grad de dizabilitate, distincţii de stat sau titluri speciale nu are, cunoaște limba de stat, reţinut sau arestat în această cauză penală nu a fost, fără antecedente penale,-

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal -

Cauza a fost examinată în baza art.364[1] Cod de procedură penală, judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de judecare a cauzei:
În instanța de fond: 24.10.2024-07.02.2025;
În instanța de recurs: 11.03.2025-27.05.2025.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei și prevederile legale, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

Prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Fălești din 07 februarie 2025, Rotari Ghenadie a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal și în baza acestei Legi, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 2250 (două mii două sute cincizeci) unități convenționale, echivalentul a 112500 (una sută douăsprezece mii cinci sute) lei.

În temeiul art. 64 alin. (3[1]) Cod penal, s-a explică lui Rotari Ghenadie că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită, dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că pedeapsa amenzii este executată integral.

S-a încasat de la inculpatul Rotari Ghenadie în beneficiul statului bani în sumă de 69,8 (șaizeci și nouă, 8) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond a constatat că, Rotari Ghenadie la 09 octombrie 2024, aproximativ în jurul orelor 21.05 cet. Rotari Ghenadie ***** 04.02.1999 a.n. originar s. Ţîghira r-1 Ungheni şi domiciliat s. Pietrosu r-1 Făleşti, nedispunând de permis de conducere, deplasându-se pe un drum local din s. Pietrosu r-1 Făleşti, fiind la volan conducea mijlocul de transport şi anume automobilul de model ''Volvo V40" cu nr/în VTG 420, unde fiind suspectat de angajaţii de poliţie a Inspectoratului de poliţie Făleşti, aflaţi în exerciţiu funcţiunii, de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, a fost înlăturat de la conducerea mijlocului de transport şi supus testării alcoloscopice cu aparatul „Drager Alcotest 6810", ca rezultat conform cotorului de investigaţie nr.4619 din data de 09.10.2024 ora 21.20 s-a stabilit că acesta avea o concentraţie vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,96 mg/1 ce corespunde stării de ebrietate cu grad avansat de alcoolemie, după care acesta la cerinţa legală a angajaţilor de poliţie fiind condus în incinta Spitalului raional Făleşti pentru efectuarea examinării medicale în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei, precum şi de recoltare a probelor biologice în cadrul acestui examen medical, deşi a fost avertizat de către angajaţii de poliţie de mai multe ori despre răspunderea penală pentru refuzul, împotrivirea sau eschivarea de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei, precum şi de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, în mod intenţionat după ce a efectuat testarea alcoolscopică cu aparatul „Drager Alcotest 6810, acesta s-a refuzat de la efectuarea procedurilor legale expuse mai sus, în acest mod încălcând prevederile art.23 alin.(3) lit. b) a Legii privind siguranţa traficului rutier şi pct.l 1 lit. j) a Regulamentului circulaţiei rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009 care prevede că „conducătorul de vehicul, este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulaţie, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare"; precum şi prevederile pct.6 lit. a) al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.296 din 16.04.2009 care prevede că „examinării medicale se supun persoanele la care în urma testării alcoolscopice s-a constatat o concentraţie de alcool în aerul expirat, corespunzătoare stării de ebrietate cu grad avansat de alcoolemie", precum şi prevederile pct. 21 al Regulamentului sus menţionat care prevede că " în cazul în care în urma examinării medicale se stabileşte stare de ebrietate, recoltarea probelor biologice pentru determinarea concentraţiei alcoolului în sânge si a prezentei substanţelor stupefiante sau a medicamentelor cu efecte similare acestora în sânge si/sau urină este obligatorie.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Rotari Ghenadie întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) Cod penal- *refuzul conducătorului mijlocului de transport de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi naturii ei şi de la recoltarea probelor biologice în cadrul examenului medical, săvârşită de către o persoană care nu deţine permis de conducere.*

Exercitarea căilor de atac:

Împotriva sentinței instanței de fond în termen a declarat cerere de recurs procurorul în Procuratura r- lui Fălești, Natalia Zaharciuc, prin care a solicitat casarea sentinţei Judecătoriei Bălți sediul Fălești din 07 februarie 2025 în privinţa lui Rotari Ghenadie, dispunând rejudecarea cauzei cu pronunţarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Rotari Ghenadie să fie recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) Cod penal şi să-i fie aplicată o

pedeapsă penală sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 5 (cinci) luni, cu ispăşirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea recursului s-a invocat că, partea acuzării nu contestă calificarea acțiunilor inculpatului, deoarece cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută la art. 364[1] Cod de procedură penală, însă consideră că instanța de fond la aplicarea pedepsei nu a ținut cont de personalitatea inculpatului, pericolul social al infracțiunii comise, de faptul că inculpatul este predispus să comită noi infracțiuni, anterior fiind condamnat pentru infracțiuni similare, astfel aplicarea celui din urmă a pedepsei non-privative de libertate nu va avea influenta necesară în vederea corectării comportamentului inculpatului pe viitor.

Argumentele părților:

La 14 martie 2025, prin încheierea Curții de Apel Nord, prin prisma art. 447 alin. (1) Cod de pr. penală, s-a comunicat participanților la proces că, recursul se judecă fără prezenta părților la proces, tot odată în vederea examinării cauzei sub toate aspectele procedurale, prin esența art. 447 alin. (2) Cod de pr. penală, sa comunicat subiecților vizați în speță posibilitatea de a depune referință asupra recursului formulat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Fălești din 07 februarie 2025.

Astfel, la 23 mai 2025 în adresa Curții de Apel Nord a parvenit referința depusă de inculpatul Rotari Ghenadie, declarat împotriva cererii de recurs depusă de către partea acuzării solicit astfel respingerea lui cu menținerea fără modificări a soluției primei instanței, or pedeapsa aplicată sub formă de amendă reieșind din circumstanțele speței a fost bine justificată.

Aprecierea instanței de recurs:

Cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal consideră necesar de a admite recursul acuzatorului de stat, cu casarea sentinței Judecătoriei Bălți sediul Fălești din 07 februarie 2025, în latura pedepsei și remiterea cauzei la rejudecare în această parte, în aceiași instanță, în alt complet de judecată, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1[4]) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364[1] alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi **măsura de pedeapsă stabilită**.

Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 şi 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. d) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: **dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.**

În acest sens, Colegiul notează că raţiunea şi finalitatea exercitării căii de atac rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța de grad inferior la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează are un rol preventiv şi unul reparator.

Astfel, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de fond, inclusiv şi să o caseze, atunci când se constată admiterea erorilor de drept de natură să afecteze echitatea desfăşurării procesului şi care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri nemotivate.

În fortificarea acestei soluții Colegiul reține că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art.364[1] Cod de pr.penală, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat în corespundere cu alin. (3) a normei vizate prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

În fortificarea acestei soluții Colegiul reține că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art.364[1] Cod de pr. penală, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat în corespundere cu alin.(3) a normei vizate prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Respectiv, chestionându-l pe Rotari Ghenadie sub jurământ în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța în corespundere cu art.364[1] alin. (4) Cod de pr. penală, prin încheiere protocolară i-a admis cererea pe motiv că din probele administrate rezultă că faptele sunt stabilite, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz, cu expunerea ei detaliată în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și în sentința adoptată.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond inculpatul Rotari Ghenadie a recunoscut fapta săvârșită, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele comise, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz.

Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Rotari Ghenadie în baza dispozițiilor art. 264[1] alin. (5) Cod penal.

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate.

Colegiul consideră că instanța de fond a adoptat o sentință legală şi întemeiată în ceea ce privește stabilirea vinovăției inculpatului, apreciind fiecare probă din punctul de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de pr. penală.

La fel, Colegiul penal reține că sentința corespunde prevederilor art.384; 389; 364[1] Cod de pr. penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu se contestă.

De asemenea, sentința nu a fost contestată nici în partea calificării faptelor inculpatului și nici Colegiul penal nu a stabilit careva motive de a interveni în ea în ce privește aspectul încadrării acțiunilor inculpatului, apreciind-o ca fiind legală, adoptată cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Potrivit textului recursului înaintat rezultă că, procurorul în Procuratura r- lui Fălești, Natalia Zaharciuc este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă nu este de acord cu sentința în partea individualizării pedepsei penale, considerând că pedeapsa sub formă de amendă nu este

potrivită personalității sale, urmând ca acestuia să-i fie aplicată o pedeapsă privativă de libertate cu executare reală.

Nici partea apărării nu a atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei, dar se v-a expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei.

În acest sens, Colegiul penal reține că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de acesta, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Sentința în cauză a fost atacată în partea stabilirii pedepsei, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei și se va expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei inculpatului.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Rotari Ghenadie conform art. 264[1] alin. (5) Cod penal – *refuzul conducătorului mijlocului de transport de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei și de la recoltarea probelor biologice în cadrul examenului medical, săvârșită de către o persoană care nu deţine permis de conducere.*

În continuare, reieșind din limitele recursului înaintat Colegiul penal, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale aplicate în privința inculpatului, constată prezența erorii de drept prevăzute la art. 444 alin. (1) pct. 9) Cod de pr. penală, care stipulează că hotărârile judecătorești pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazurile în care **s-au aplicat pedepse** în alte limite decât cele prevăzute de lege sau **greșit individualizate în raport cu prevederile capitolului VII din Partea generală a Codului penal**.

În fortificarea soluției date, verificând legalitatea sentinței Judecătoriei Bălți sediul Fălești din 07 februarie 2025, Colegiul penal constată că instanța de fond la individualizarea pedepsei penale ce urma a-i fi stabilită lui Rotari Ghenadie nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal, respectiv, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La fel, Colegiul relevă că prevederile art. 384 alin. (3) și (4) Cod de procedură penală, coroborate cu cele ale art. 385 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, indică la faptul că la adoptarea hotărârii instanța de judecată soluționează chestiunea cu privire individualizarea pedepsei, prin prisma confirmării/infirmării existenței circumstanțelor care atenuează sau

agravează răspunderea inculpatului, or, numai în aceste condiții actul judecătoresc va putea fi considerat legal, întemeiat și motivat.

În continuare, instanța de recurs statuează că prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea pedepsei, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

În conformitate cu acestea, pedeapsa aplicată persoanei vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Reieșind din prevederile legale se menționează că, legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, luându-se în considerare caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, personalitatea vinovatului, caracterul prejudiciului și mărimea daunei cauzate, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și condițiile de viață ale familiei lui (art. 75 Cod penal).

Așadar, chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea atât a unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal în baza căruia este condamnat inculpatul, cât și a modului de executare a acesteia, instanța de judecată fiind singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Având ca reper cele menționate, Colegiul penal constată că instanța de fond a concluzionat că în privința lui Rotari Ghenadie pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) Cod penal, prin aplicarea efectelor prevăzute la art. 80^1 alin. (2) Cod penal, urmează a-i fi stabilită pedeapsa sub formă amendă în mărime de 2250 (două mii două sute cincizeci) unități convenționale, echivalentul a 112500 (una sută douăsprezece mii cinci sute) lei.

Pentru a ajunge la această concluzie prima instanță a reținut *pe de o parte neidentificarea circumstanțelor care ar impune concluzia că, pedeapsa sub formă de amendă, care este o pedeapsă mai blândă decât închisoarea, nu va asigura atingerea scopului pedepsei,* iar *pe de altă parte* a reiterat că, *inculpatul Rotari Ghenadie nu a înțeles gravitatea infracțiunii săvârșite, iar poziția acestuia expusă în ședință de judecată că regretă cele comise este una formală.* ***Astfel inculpatul nu este pentru prima dată pe banca acuzaților, fiind învinuit de săvârșirea unei infracțiuni similare. Deși anterior în privința inculpatului a fost aplicată pedeapsa penală, aceasta nu și-a atins scopul, deoarece Rotari Ghenadie a comis o nouă infracțiune.***

În context, Colegiul penal atestă că deși în esență prima instanță a criticat personalitatea inculpatului Rotari Ghenadie ca este în mod indiscutabil un subiect de drept în privință căruia pedepsele penală *non privative de libertate* pentru infracțiunile similară nu și-a produs efectul totuși în mod inexplicabil și fără o motivare clară a constatat deducerea în continuare a celui din urmă a unei pedepsei din aceiași categorie.

Or, Colegiul penal ține a trece în revistă faptul că instanța de fond prin pedeapsa aplicată lui Rotari Ghenadie în mod evaziv nu a luat în considerație personalitatea ultimului care este una viciată prin condamnările sale anterioare pentru infracțiuni similare (f.d.34; 86-91) a căror pedepse în mod lucid nu s-a dovedit a fi rentabile scopului pedepsei penale în condițiile în

aflarea sa din nou pe banca acuzaților îl caracterizează ca fiind o persoană cu vicii sensibile societății iar pentru aceasta lui Rotari Ghenadie la o nouă rejudecare a cauzei în fond urmează a fi analizată inerența unei alte categorie de pedeapsă.

Prin urmare, instanța de recurs reține că, aplicarea pedepsei penale sub formă de amendă nu își va atinge utilitatea și nici nu va contribui la reeducarea inculpatului și la împiedicarea acestuia de a comite noi infracțiuni, fapt pentru ce, luând în considerație că inculpatul anterior a avut condamnări similare, în pofida faptului executării pedepselor sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, Colegiul penal conchide că, **aplicarea în prezenta speță a pedepsei non privativă de libertate nu-şi va atinge scopul, iar inculpatul nu va conştientiza gravitatea acţiunilor sale care sunt în esență periculoase pentru societate,** iar în pofida acestui fapt, nu și-a făcut concluziile necesare, nu a mers pe calea corijării și a continuat să comită din nou infracțiuni similare, lucru ce este inadmisibil într-un stat de drept.

De rând cu aceasta, Colegiul penal conchide că instanța de fond la individualizarea pedepsei penale celui din urmă nu a luat în considerație că, prevenția specială vis-a-vis de condamnările sale anterioare nu și-au realizat efectul scontat, ultimul și-a continuat activitatea sa ilicită prin comiterea unei infracțiuni sensibile societății ce deopotrivă necesită sancționată proporțional scopului pedepsei penale astfel încât acesta să se simtă pe deoparte protejat de legea penală, iar pe de altă parte să se conformeze restricțiilor impuse în scopul conștientizării rolului ei educativ.

Or, infracțiunea de conducere a unui vehicul sub influenta alcoolului este o infracțiune de pericol, astfel, că pentru a se evita producerea de accidente de circulație, legiuitorul a incriminat această faptă, pericolul social fiind unul abstract, inseparabil legat de materialitatea faptei, indiferent de împrejurările în care s-ar comite aceasta şi de urmările produse ori care s-ar fi putut produce cu privire la persoane sau bunuri.

Astfel, Colegiul penal constată că prin săvârșirea faptei analizate s-a pus în primejdie siguranța celorlalți participanți la trafic, stare de pericol care este prezumată.

Fapta săvârșită de inculpat prezintă pericol social, întrucât alcoolul și drogurile diminuează puterea de discernământ, capacitatea de concentrare şi atenția conducătorilor auto, le alterează reflexele, timpul de reacție, acuitatea văzului, iar numărul erorilor în conducerea autovehiculelor şi al încălcărilor de lege crește în raport direct proporțional cu cantitatea de alcool ingerată.

În această optică, Colegiul penal reține că infracțiunea care este imputată inculpatului are un pericol social ridicat, făcând parte din domeniul securității circulației rutiere şi exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității şi ordinii publice, condiționată de neadmiterea la circulația rutieră a persoanelor în stare de ebrietate alcoolică şi, având în vedere că la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol, conducerea acestora de către persoane în stare de ebrietate reprezintă un grad şi mai avansat de pericol.

În contextul dat, Colegiul penal evidențiază că pedepsele stabilite de instanța de judecată trebuie să fie nu numai legale, în sensul de respectare a cadrului legal de individualizare judiciară, dar în același timp trebuie să fie şi juste, adică să se respecte criteriul proporționalității, care presupune stabilirea cuantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunii și vinovăția autorului.

Reieșind din circumstanțele cauzei, Colegiul penal apreciază că pedeapsa stabilită de către instanța de fond nu este echitabilă, întrucât nu este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Respectiv, în asemenea situații, pentru a fi atins scopul legii penale urmează a se interveni mai prompt, prin aplicarea unor sancțiuni mai severe – cum ar fi, deținerea în mediul carceral pentru ca inculpatul, precum și alte persoane, să-și facă concluziile de rigoare, pentru a nu fi admise pe viitor săvârșirea unor astfel de fapte prejudiciabile, calificate ca infracțiuni.

În consecință, Colegiul penal opiniază că erorile admise de către instanța de judecată nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, or, potrivit art. 449 alin. (1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: admite recursul, casând hotărârea, parţial sau integral, şi i-a una din următoarele soluţii: rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, **dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului**.

Prin urmare, Colegiul penal notează că prin corectarea erorii comise de prima instanță la individualizarea pedepsei penale va fi agravată situația inculpatului, fapt inadmisibil.

Suplimentar, este necesar a face mențiune asupra încălcării dreptului inculpatului la un recurs efectiv în situația amintită, fiind lipsit de posibilitatea exercitării unei căi de atac prevăzute în condițiile legii.

Dispoziţiile prevăzute de art.6 şi art.13 din Convenție rezervă inculpatului dreptul la un proces echitabil şi dreptul la un recurs efectiv, care dau expresie unei idei generale, potrivit căreia o protecție eficace a drepturilor omului nu poate fi realizată prin simpla consacrare a unor drepturi substanțiale, ci este necesar ca aceste drepturi să fie însoțite de garanții fundamentale de ordin procedural, care să asigure mecanismele corespunzătoare de punere în valoare.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate supra comise de către instanța de fond constituie erori de drept prescrise în art. 444 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală şi care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului declarat de acuzatorul de stat, casarea sentinței contestate în latura individualizării pedepsei şi dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către aceeași instanță, în alt complet de judecată, în rest dispozițiile sentinței instanței de fond se mențin fără modificări.

La o nouă examinare instanța de fond urmează să țină cont de cele enunțate mai sus și să emită o sentință legală, întemeiată și motivată în strictă conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

În conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1) pct. (2) lit. d) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul procurorului în Procuratura r-lui Fălești, Natalia Zaharciuc declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Fălești din 07 februarie 2025, în cauza penală în privința lui Rotari Ghenadie se admite, cu casarea sentinței în latura pedepsei și remiterea cauzei la rejudecare în această parte, în aceiași instanță, în alt complet de judecată.

În rest dispozițiile sentinței instanței de fond se mențin fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului **Ion Talpa**
Judecătorii: **Oxana Mironov**
Ecaterina Arseni